

The Investigation of Frequency in Amy Tan's *The Bonesetter's Daughter* in the Light of Genette's Narrative Theory

Tahmineh Kord Ghrachorlou¹, Ahmad Sedighi², and Roya Yaghoubi³

1. Ph.D. Candidate of Foreign Languages at South Branch of Azad Islamic University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: tahmineh.kord@gmail.com
2. Corresponding author, Assistant Professor of Foreign Languages at South Branch of Azad Islamic University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: dr_sedighi2002@yahoo.com
3. Assistant Professor of Foreign Languages at South Branch of Azad Islamic University of Tehran, Tehran, Iran. E-mail: r_yaghoubi@azad.ac.ir

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received: 11/12/2022

Received in revised form:
30/04/2023

Accepted: 21/05/2023

Keywords:

Aim,
Biography,
Frequency,
Relationship.

ABSTRACT

According to Gérard Genette's narrative theory, frequency is a technique used in avant-garde novels that involves narrating events that occur repeatedly. Frequent thoughts and actions have an enormous impression on the characters that assist them in reaching their goal. It helps a reader to apprehend the particular situation of the characters. Additionally, Mieke Bal identified frequency as different events or alternative presentations of events that show similarities. In *The Bonesetter's Daughter*, the third-person narrator has informed that Ruth, the granddaughter desires to write her biography. She learns writing from her mother, Lu Ling, and Lu Ling has learned it from her mother, Precious Auntie. Thus, biography writing is the frequency transferred from the grandmother to the mother and then to the daughter. Inside this frequency, other frequencies exist that make the general form of fiction. The present research aims to express the significance of these frequencies that help the characters to understand their situations. She also attempts to investigate the plot of the fiction to answer why frequency is significant in light of Genette's and Mieke Bal's narrative theory.

Cite this article: Kord Ghrachorlou, T., Sedighi, A., Yaghoubi, R. (2025). The Investigation of Frequency in Amy Tan's *The Bonesetter's Daughter* in the Light of Genette's Narrative Theory. *Research in Narrative Literature*, 14 (2), 197-215.

© The Author(s).

Publisher: Razi University

DOI: 10.22126/rp.2023.8556.1705

Extended Abstract

Introduction:

Most critics believe that novels originated in the eighteenth century due to the social changes occurring worldwide. Modern novelists have discarded conventional forms to reflect the imaginative conditions of the past. They choose problematic social or personal subject matter. These productive representational genres attract many people after their emergence. They serve a reportorial function, conveying human values, thoughts, and actions. In 2001, Amy Tan wrote her fourth novel, "The Bonesetter's Daughter". This is the story of a Chinese mother and her American-born daughter. All the events in Amy Tan's novel are based on her own life, her mother's life, and her memories. Her mother's recollections of Chinese and American cultures are juxtaposed. Amy Tan emerges from a complex social, historical, and cultural background. Her mother immigrated to America after the Chinese revolution. Living in America and learning American culture do not diminish her connection to her mother's memory and the Chinese culture that deeply influences her writings. Subsequently, Chinese and American cultures blended in her novels. This study aims to guide the reader beyond thematic concerns to explore the aesthetic characteristics and rhetorical strategies within the social and historical contexts of her writings. Her novels depict unique situations that are rhetorically powerful, reflecting literary texts narrated from a dreamlike memory. Therefore, the dream is a powerful force that connects the human conscious and unconscious mind. However, the character's consciousness engages with the actions and thoughts of other characters and situations.

Methodology:

Narratology originated from the structural and linguistic analysis of narrative elements. Gérard Genette's narratology focuses on the forms of novels. He is considered a postclassical narratologist because he views narrative discourse as the foundation of his narratological approach. He focuses on the grammar of fiction to help literature clarify the function of characters or narrators, emphasizing that signification is inseparable from verbal form. He argues that form determines meaning. A plot is the discourse of a story, and narrative discourse is central to the study of narrative. In narratology, a narrative pertains to the act of narrating—how it is narrated and for what purpose. Genette's theory comprises three components: tense, mood, and voice. Tense is divided into three aspects: order, duration, and frequency. In terms of frequency, time is a significant dimension. According to an essay in the *Journal of Research in Narrative Literature*, by using the element of time, the writer establishes a causal connection between primary and secondary events, thereby organizing all actions. The grammar of every text is important for indicating repetitions. In a narrative, there may be identical days or events; however, their repetitions create abstractions. Thus, some actions occur more than once but in different ways and situations. The researcher examines the plot of the fiction to explore why frequency is significant, drawing on the narrative theories of Genette and Mieke Bal.

Results and Discussion:

Amy Tan provides a vivid portrayal of a mother and daughter, both striving to improve their relationship. She attempts to tell the story from her mother's perspective. Similarly, she creates Ruth as a ghostwriter. Due to their miscommunications, Ruth revisits the past to uncover the root of their tensions. She reads her mother's autobiography and learns about her grandmother's circumstances. The novel has two speakers; the first part's speaker speaks in the third-person narrator, who speaks about Ruth and her life in America and how much it is frustrating. The second part's speaker is in the first-person, who talks about Lu Ling and her mother's life, Precious Auntie, in China. The narrator narrates Ruth's condition, who has lost her voice for ninth time on August twelfth. Ruth has lost her voice because she has her grandmother's history in her mind and lives with them. She has read her mother's biography which has her grandmother's story inside that her grandmother lost her voice on August twelfth. This action was so potential that her mother, Lu Ling, has injected it into Ruth's mind. Ruth endeavors to please her mother and to respect her grandmother. Writing autobiography is the repetition of three generations that creates a high sense of satisfaction. The repetition of some events helps them to understand each other deeply. Writing is the most significant frequent practice in these three generations. Therefore, the act of writing biography creates a better communication. The grandmother has written her historical biography to lessen her hesitation. Lu Ling has written hers to transfer the message of her mother's importance and to mention her mistakes. Ruth repeats this tradition with a difference that she wants to prove herself as a higher level writer. Ruth follows her mother and grandmother, but the nature of writing is more important because it conveys experiences to the reader through reading the text. This kind of narrative is an individual narrative that is repeated frequently. Ruth's writing comes from her thought, it happens once then is repeated sometimes.

Conclusion:

According to Genette's narratology, frequency is a key aspect of narrative temporality. The grammar of each text is important for indicating repetitions. In this story, adverbs and adverbial phrases play a crucial role in maintaining coherence within the sentences. It is a mental construct that removes from each occurrence all elements unique to it. Writing an autobiography serves as a means of communication; it reduces the character's anxiety and fosters abstraction. These characters exist in a transitional state, where the daughter strives not to repeat the mother's mistakes. The grandmother committed suicide, the mother develops Alzheimer's disease, and Ruth, the daughter, deeply comprehends the situation by reading their autobiography. Frequency refers to the continuity of action within the diegetic world and operates through other aspects of the story, namely order and duration. Repetition is a linguistic device that highlights events and their various roles. It serves as a significant element in this story, which simulates real life. Additionally, the reader experiences the story through the narrator's perspective, where the author has carefully arranged the events. In accordance with this approach, the narrator creates the primary simulative structures within the reader's mind.

بررسی مولفه زمانی «تکرار» از دیدگاه ژنت در داستان دختر شکسته بند اثر امی تن

تهمینه کردقراچورلو^۱ | دکتر احمد صدیقی^۲* | دکتر رویا یعقوبی^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه زبان‌های خارجی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران.
رایانامه: tahmineh.kord@gmail.com
۲. نویسنده مسئول، استادیار، گروه زبان‌های خارجی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران. رایانامه: dr_sedighi2002@yahoo.com
۳. استادیار، گروه زبان‌های خارجی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران. رایانامه: royayaghoubi@gmail.com

اطلاعات مقاله چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۹/۲۰
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۲/۱۰
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۲/۳۱

واژه‌های کلیدی:
ارتباط، تکرار، زندگی‌نامه، هدف.

در نظریه ژنت، تکرار به عنوان تکنیک داستان‌های پیشرو پدید آمد که در آن، روایت از رویدادهایی است که متناوباً رخ می‌دهند. فکر و رفتار مداوم تأثیر بسیار زیادی بر شخصیت‌های یک داستان دارند که به آن‌ها در رسیدن به هدف‌شان کمک می‌کنند. اهمیت تکرار در کنشی است که راوی از آن برای رسیدن به هدف مشخصی در داستان بهره می‌جوید. میک بال تکرار را به عنوان بازگویی متفاوت رویدادهای متناوب می‌داند که شباهت‌ها را نشان می‌دهد. در داستان دختر شکسته‌بند، راوی سوم شخص اطلاع می‌دهد که روت به عنوان نوه خانواده، علاقه به نوشتن زندگینامه‌اش دارد. او نوشتن را از مادرش، و او آن را از مادرش یاد گرفته است. بنابراین، نوشتن زندگی‌نامه، تکرار عمده این داستان است که از مادر بزرگ به مادر و سپس به نوه انتقال یافته است. در درون این تکرار، تکرارهای دیگری وجود دارند که شکل کلی داستان را درست می‌کنند. پژوهش حاضر قصد دارد اهمیت این تکرارها را بررسی نماید که چگونه به شخصیت‌ها در درک موقعیت‌شان کمک می‌کنند. همچنین پژوهشگر تلاش می‌کند شالوده داستان را مورد بررسی قرار دهد تا با در نظر گرفتن نظریه روایت ژنت و میک بال به این سوال که چرا تکرار در این داستان اهمیت دارد، پاسخ دهد.

استناد: کردقراچورلو، تهمینه؛ صدیقی، احمد؛ و یعقوبی، رویا (۱۴۰۴). بررسی مولفه زمانی «تکرار» از دیدگاه ژنت در داستان دختر شکسته بند. اثر امی تن. پژوهشنامه ادبیات داستانی، ۱۴ (۲)، ۱۹۷-۲۱۵.

حق مؤلف © نویسندگان.

ناشر: دانشگاه رازی

DOI: 10.22126/rp.2023.8556.1705

۱. پیشگفتار

امی تن^۱ یکی از نویسندگان معاصر چینی-آمریکایی است که برای اولین بار درباره رابطه میان مادران و دختران آن‌ها داستان نوشت. داستان‌های او درباره مادرانی است که در چین بزرگ شده‌اند و همچنین درباره دخترانی است که در آمریکا به دنیا آمده و رشد کرده‌اند. مادر امی تن در سال ۱۹۴۹ قبل از روی کار آمدن مائوتسه تونگ^۲ از چین به آمریکا مهاجرت کرد و با یک مرد چینی-آمریکایی به نام جان تن ازدواج کرد و امی در سال ۱۹۵۲ به دنیا آمد. امی تن با فرهنگ آمریکایی بزرگ شد در حالی که تحت تأثیر فرهنگ چینی مادرش نیز بود. با الهام از داستان‌هایی که مادرش از زندگی گذشته‌اش برایش تعریف کرد، امی به داستان‌نویسی پرداخت. از داستان‌های او می‌توان *کلوپ شادی*، *همسر خدای آشپزخانه*، و *صد احساس پنهان* را نام برد.

در سال ۲۰۰۱ امی روت تن داستان دختر شکسته‌بند را از دو دیدگاه اول شخص و سوم شخص نوشت. داستان، کنش و واکنشی بسیار فریبنده است که بین زندگی گذشته و سنتی مادر در چین و زندگی حال حاضر دختر چینی-آمریکایی در آمریکا در رفت و برگشت می‌باشد. برای بازگویی داستان، راوی از زمان حال به گذشته سفر کرده و دوباره به زمان حال برمی‌گردد، در نتیجه، داستان غیرخطی است.

نوشتن زندگی این سه نسل از زنان در داستان، به روش خاصی صورت می‌گیرد، زیرا که نوشتن در این داستان وسیله بسیار مهمی برای برقراری ارتباط است. وقتی شخصیت‌ها نمی‌توانند با صحبت کردن به یک‌دیگر مرتبط شوند، سکوت کرده و می‌نویسند. بنابراین، نوشتن عامل بسیار مهمی است که ارتباط آن‌ها را برقرار می‌کند.

بر اساس نظریه روایت ژنت^۳، «تکرار» به عنوان تکنیک پیش‌رو در داستان‌ها پدید آمد که در آن روایت از آن‌چه که مداوماً رخ می‌دهد می‌گوید. تفکر و کنش مداوم تأثیر بسیاری بر شخصیت‌ها می‌گذارد و به آن‌ها در رسیدن به هدف‌شان کمک می‌کند. امی تن راوی مورد علاقه خود را طوری خلق می‌کند که در زمان و فضای خاص داستان برای دستیابی به هدفش کارساز باشد.

ژنت نظریه روایتش را بر اساس سه بعد زمان، حالت، و صدای انسان، استادانه بیان کرده است.

1. Amy Tan

2. Mao Zedong

3. Gerard Genette

تکرار، بعد از نظم رویدادها و طول دوره آن‌ها، سومین بُعد زمان داستان است. این بُعد بخش مهمی از زندگی و نیز داستان می‌باشد و به خواننده در فهم موقعیت خاص شخصیت‌های داستان کمک می‌کند. بنابراین، تکرار در ارتباط با دو بعد دیگر زمان، یعنی نظم و سرعت در رویدادها به کار می‌رود. نظم، ترتیب رویدادهای داستان است که با به گذشته رفتن و بازگشتن به زمان حال و یا آینده، ترتیب خطی رویدادها را بر هم می‌زند. و سرعت رویدادها بستگی به چگونگی توصیف‌ها دارد. توصیف‌ها عمدتاً به جزئیاتی درباره شخصیت‌ها و مکان‌ها می‌پردازند که نقش تعیین‌کننده‌ای در بازنمایی موقعیت و جایگاه شخصیت‌ها دارند. تکرار در دنیای داستان به معنی تکرار رویدادها و اندیشه‌ها است و بدون شک یکی از بُعدهای پر اهمیت و موقتی بودن روایت می‌باشد.

وقتی میک بال^۱ (۲۰۰۹) درباره «تکرار» صحبت می‌کند، منظور او بازگویی رویدادهای مشابه است، «وقتی من این‌جا درباره تکرار سخن گفتم، منظورم بازگویی رویدادهای متفاوت یا جایگزین آن‌هاست، که شباهت‌ها را نشان می‌دهند» (۲۰۰۹: ۱۰۹)، هر چند، هیچ متن ادبی با متن ادبی دیگری شبیه نیست و «هیچ رویدادی نمی‌تواند دقیقاً با رویداد دیگری مشابه باشد» (همان: ۱۰۹). این بازگویی در داستان حس برتری ایجاد می‌کند و وقتی تکرار می‌شود سرشت رویداد تکراری مهم می‌شود.

تحقیق حاضر درصدد است نشان دهد که مفهوم تکرار رویدادها در داستان دختر شکسته‌بند از اهمیت بسیاری برخوردار می‌باشد. امی تن تکرار را بخش مهم زندگی می‌داند که موجب درک شخصیت‌های داستان توسط خوانندگان می‌شود. محقق تلاش می‌کند با تحلیل شالوده داستان و پاسخ گفتن به سوال چرا تکرار در این داستان مهم است و با در نظر گرفتن نظریه روایت ژرارد ژنت و میک بال این مهم را به انجام برساند.

۱-۲. پیشینه پژوهش

تمام تحقیق‌های انجام شده بر روی جنبه‌های مختلف داستان‌های امی تن با توجه به نظریه‌های انتقادی مختلف شکل گرفته‌اند.

گلوریا شن^۲ (۲۰۰۹) ارتباط بین مادران چینی و دختران آمریکایی را توصیف می‌کند، و این‌که چگونه این رویداد غیر معمول در داستان کلوپ شادی (۱۹۸۹) روایت می‌گردد. در این مقاله به نام «متولد از یک غریبه: رابطه‌ها و داستان‌گویی‌های مادران-دختران در داستان کلوپ شادی امی تن»

1. Mieke Bal

2. Gloria Shen

گلوریا شن در مورد داستان گویی‌های مادران و دختران متذکر می‌شود که پیام این داستان که در تمام شانزده قسمت داستان کلوپ شادی به عنوان حس زندگی شخصیت‌ها تکرار می‌شود دارای ساختار خاصی است که معنای متفاوتی را باز می‌گوید.

مقاله لینا یونالی^۱ (۲۰۰۹) «آمریکایی کردن و دوگانگی در داستان صد احساس پنهان» است که در آن اظهار می‌دارد که بررسی ویژگی قومیت‌ها برای راوی تعیین کننده است. در بررسی رابطه اولیویا و خواهر ناتنی‌اش، کوان که اخیراً از چین آمده است، یونالی می‌خواهد نشانه دهد که موقعیت و تفاوت زندگی چینی در آمریکا و زندگی چینی در چین چگونه است. شخصیت‌های امی تن اغلب نه چینی و نه آمریکایی هستند. آن‌ها بین دو دنیای غربی و گرایش فرهنگ چینی زندگی می‌کنند.

مقاله مارینا هیونگ^۲ (۲۰۰۹) «روایت دختر روایت مادر: مادرسالاری در متن کلوپ شادی امی تن» بحث می‌کند که کلوپ شادی به نوعی، زندگی‌نامه است. او گفته است که امی تن در یک سخنرانی اظهار کرده که می‌خواسته مادرش بداند تا چه حد او درباره چین فکر می‌کند. هیونگ نیز بحث می‌کند که شخصیت‌های امی تن همه چینی و با ویژگی‌های متفاوت هستند که تفکر همه آن‌ها در داستان درهم تنیده شده‌اند.

جودیت سزار^۳ (۲۰۰۹) در مقاله‌اش «پدرسالاری، امپریالیسم^۴، و دانش در داستان همسر خدای آشنیزخانه» در این باره بحث می‌کند که امی تن «در داستان‌های متعددی، فرضیه مشهور آمریکایی درباره حقیقت و منطق آمریکایی را با تمثیل‌های سیاسی پیچیده مورد سوال قرار می‌دهد» (۲۰۰۹: ۳۸). در این مقاله، سزار اعتقاد دارد که قهرمان داستان، وینی نمی‌تواند فرهنگ چینی خود را تحمل کند، و جیمی لویی او را نجات داده و به آمریکا می‌برد. بنابراین، آمریکا مکانی برای آزادی آن‌ها و خانواده امی تن بوده است.

گو ورن آن^۵ (۲۰۱۱) مقاله «ارتباط مادر-دختر در شکل‌گیری هویت دختران در داستان دختر شکسته‌بند» را نوشته است. در این مقاله، درباره ارتباط مادر-دختر که چقدر در شکل‌گیری هویت، مخصوصاً هویت دختران از زمان کودکی نقش دارد سخن می‌گوید. گو ورن آن بر روی «ساختار

1. Lina Unali
2. Marina Heung
3. Judith Caesar
4. Imperialism
5. Goh Vern Ann

تئوریک نظریه ارتباطات اشیاء و نظریه پیشرفت شخصیت سخن می‌گوید» (ص ۱). این مطالعه نشان می‌دهد که چگونه درباره ارتباط بین مادران و دختران تحقیق کمی انجام شده است.

مقاله ژیممی پو^۱ (۲۰۰۶) «معنویت: خوانش زنانه از دختر شکسته‌بند امی تن» که درباره معنویت، ارواح، شبخ نویسی، سرشت، استخوان‌ها، و حافظه نگارش شده است. چگونه مادر چینی‌اش در یافتن زندگی در آمریکا به لولینگ کمک کرده و چگونه نوه‌اش، روت موقعیت اضطراری چین را درک کرده است. روت هم یک شبخ نویس است که تحت تاثیر این ارواح چینی می‌باشد.

۳-۱. روش پژوهش و چارچوب نظری

هدف پژوهشگر بررسی مولفه زمانی «تکرار» در داستان دختر شکسته‌بند (۲۰۰۱) بر اساس نظریه روایت ژرارد ژنت و میک بال است. برای دستیابی به این هدف، پژوهشگر در ابتدا تکرار را در ارتباط با دیگر ابعاد این نظریه، یعنی نظم و سرعت داستان ترسیم می‌کند. سپس او اهمیت تکرار را به عنوان بخش جدانشدنی داستان امی تن توضیح می‌دهد. البته رویدادها تکراری نیستند، چون به لحاظ زبان‌شناسی مکان و زمان آن رویدادها معمولاً متفاوت هستند.

۱-۳-۱. تکرار در نظریه ژرارد ژنت و میک بال

نظریه ژنت بر اساس سه مولفه زمان، حالت و صدا استوار است که بخش زمان شامل نظم، سرعت، و تکرار است، بنابراین زمان داستان از اهمیت فراوانی برخوردار است. بر اساس این نظریه، تکرار «به عنوان تکنیک اصلی داستان‌های پیشرو ظهور نمود» (ژنت، ۱۹۸۳: ۱۱۲). ژنت آن را به عنوان بخش کامل‌کننده‌ای دانست که معیارهای زندگی را هم در واقعیت و هم در داستان تعیین می‌کند. مسئله تکرار ژرارد ژنت به معنی تکرارکنش‌ها در دنیای داستان است، که «بدون شک یکی از جنبه‌های اصلی گاه‌گاهی بودن روایت است» (همان: ۱۱۲). تکرار کنش‌ها «تکرار ارتباط بین روایت و دنیای داستان» (همان: ۱۱۴) به عنوان جنبه‌ای مهم است و نشان از متناوب بودن روایت دارد. دنیای داستان، دنیای درونی آن است که از طریق تکرار رویدادها آشکار می‌شود. به عنوان مثال، برای نوع بشر، تمام روزها یکی هستند، اما هر روز خصوصیت متفاوتی از دیگری دارد، چون هر کس می‌تواند در یک روز رفتار و کرداری متفاوت از روز دیگر از خود بروز دهد.

به هر جهت، «تکرار به نوعی ساختن ذهن است» (همان: ۱۱۳) که بشر به عنوان بخش مهم فکری به آن نیاز دارد. در روایت روزانه رویدادهای مشابه فراوانی وجود دارند که فضای ذهنی را تصویرسازی کرده و خواننده را در آن غوطه‌ور می‌کنند. البته کنش‌هایی وجود دارند که بیش از یک‌بار رخ می‌دهند، اما به روش‌های مختلف و در موقعیت‌های مختلف خود را نشان می‌دهند.

رویداد ممکن است «چندبار گفته شود و یک بار رخ داده باشد، و یا چند بار رخ داده باشد و چند بار تکرار شود» (همان: ۱۱۴). جمله دیروز من به رختخواب رفتم، یک رویداد عادی است. به این جمله «روایت منفرد» (همان) گفته می‌شود. این کلمه جدید از صفت فرد گرفته شده است. این مدل، زمانی رخ می‌دهد که «تکرار روایت به سادگی بر تکرار داستان منطبق شود» (همان: ۱۱۵). کیفیت رویدادها در داستان، این روایت مفرد را تعریف می‌کند. اگر کسی بگوید «دوشنبه، زود به رختخواب رفتم، سه‌شنبه زود به رختخواب رفتم، چهارشنبه زود به رختخواب رفتم و غیره» (همان: ۱۱۳)، این روایت تکراری است؛ «که مدل نامانوس و فرزند ترکیب ذهنی و بدون ارتباط با ادبیات است» (همان: ۱۱۵). این مدل، عموماً در داستان‌های نامه‌نگاری و داستان‌های قهرمانی دیده می‌شود که زیرمجموعه روایت فردی و به طور سنتی نوع ادبی توصیفی را دربر می‌گیرد. فلوربت اولین نویسنده‌ای بود که از روایت تکراری در مادام بواری استفاده کرد.

به طور کلی، کنش‌ها خصوصیت تکراری دارند، و آن‌ها دوره‌ای از زمان را دربر می‌گیرند که می‌توانند به صورت روایت فردی و روایت تکراری باشند. رویدادهای تکراری سرعت داستان را کم می‌کنند که موجب می‌شوند یک داستان دوره وسیعی از زمان را شامل شود، مثل داستان جنگ و صلح اثر لئو تولستوی (۱۸۶۷) که چندین سال را در بر می‌گیرد. نهایتاً، مسئله تکرار در داستان به مسائل نظم و سرعت رویدادها یا به درهم ریختگی و سرعت آن‌ها مرتبط می‌شود.

میک بال (۲۰۰۹) دنبال‌کننده راه ژرارڈ ژنت در نظریه روایت است که نکته‌هایی را نیز به آن اضافه نموده است. ژنت تکرار رویدادها در داستان را طرح کرد و بال ایده او را کامل کرد. او تکرار را به عنوان سومین عامل تغییر زمان دانست. در نظر گرفتن این عامل بستگی به خواننده دارد که آن را مورد توجه قرار بدهد یا شباهت‌های رویدادها مورد توجه او قرار بگیرد. هیچ متن ادبی شبیه دیگری نیست و «شباهت دو رویداد هرگز به یک صورت نیست» (بال، ۲۰۰۹: ۱۰۹). این بازگویی در داستان احساس والایی ایجاد می‌کند و وقتی تکرار می‌شود سرشت رویداد تکراری مهم می‌شود. اگرچه، در متن، ترکیبی از تکرارهای ممکن وجود دارند.

برای ساختن یک شخصیت اصلی، تکرار در ساختن تصویر تأثیرگذار آن شخصیت به راوی کمک می‌کند. یک خواننده معمولاً این اطلاعات را جمع‌آوری کرده تا برجسته بودن آن شخصیت را تشخیص دهد. این شخصیت در درون رویدادهای داستان است و رویدادها ممکن است براساس تصویر نشان داده شده از آن شخصیت باشند. یک شخصیت مشخص معمولاً کارکرد خاصی دارد و تصویر خاصی را که همگی «انعکاسی از عادات شناختی فرهنگی» (همان: ۱۲۷) هستند، می‌نمایاند.

میک بال نقش خصوصیات شخصیت را به قسمت تکرار اضافه می‌کند که از بازیگر در نظریه روایت ژنت متفاوت است. شخصیت کسی است که خواننده با او می‌خندد و یا گریه می‌کند و بازیگر کسی است که موقعیت ساختاری دارد و نشان می‌دهد که نقش اصلی را تقلید می‌کند. شخصیت‌ها مهم هستند چون خوانندگان به رفتار و گفتار آنان توجه دارند. در این جا می‌توان گفت که رفتار و گفتار آنان به انسجام داستان نیز کمک می‌کند. بعلاوه، تکرار معمولاً در ارتباط با سرعت داستان عمل می‌کند. این سرعت اغلب شامل توصیف‌ها است و توصیف یک شخصیت، یکی از مهم‌ترین جنبه‌های داستانی است. خصوصیات یک شخص می‌تواند به خواننده در تحلیل، ارزیابی، و قضاوت در مورد شخصیت کمک کند. هر کدام از این خصوصیات موثر هستند و خواننده را به رویدادهای مهم داستان مربوط می‌کنند. خواننده می‌تواند از طریق توالی رویدادهای بعدی داستان را پیش‌بینی کرده و این تولید علاقه برای ادامه داستان می‌کند. در نتیجه، «تکرار یک اصل ساختن تصویر از شخصیت است» (همان: ۱۲۶). این تصویر از شخصیت به نویسنده در ساختن یک تصویر کلی از موضوع داستان و نیز در تصویر سازی از آن شخصیت به خواننده کمک می‌کند. خواننده معمولاً با شخصی مواجه می‌شود که به لحاظ روان‌شناسانه از طریق برقراری ارتباط در همسویی با رویدادهای داستان تغییر می‌کند. به این ترتیب، خواننده معمولاً با تجربیات خود تصویر مشابهی از آن شخصیت خاص درون داستان می‌سازد که خود می‌شناسد.

۱-۳-۲. خلاصه داستان

در این داستان، راوی سوم شخص داستان رابطه روت و مادرش، لولینگ را بیان می‌کند. این داستان دارای چهار بخش است. بخش اول با تکه‌ای از زندگی نامه لولینگ شروع می‌شود که شامل پنج صفحه می‌باشد. زندگی نامه نوشتن در این داستان بسیار مهم است و پایه و اساس زندگی آینده دختران را می‌سازد. در بخش دوم، راوی سوم شخص از زندگی مادر و دختر در زمان حال و در آمریکا روایت می‌کند. مادر دچار بیماری زوال عقل شده و نمی‌تواند خیلی چیزها را به یاد بیاورد. روت به بیماری

مادرش پی می‌برد و می‌خواهد با تمام مشکلات خود به او کمک کند. در نتیجه به خانه مادرش می‌رود تا از او مراقبت کند.

در آن‌جا به رازهای پی می‌برد که از آن غافل بوده است. با خواندن زندگی‌نامه مادر به درک تازه‌ای از مادرش می‌رسد که برایش ارزشمند است. آن‌چه که روت خوانده است در بخش سوم می‌آید که در آن، لولینگ با ضمیر اول شخص زندگی‌نامه خود را باز می‌گوید. در این بخش روت با زندگی گذشته مادرش آشنا شده و می‌فهمد که او چه مشکلاتی را از سر گذرانده است. به جز روت و مادرش لولینگ شخص سومی وجود دارد که از اهمیت بسیاری برخوردار است و آن مادر بزرگ است که با نام خاله ارجمند معرفی شده است. در این بخش روت به اهمیت مادر بزرگ در زندگی مادرش بیش‌تر پی می‌برد. روت می‌فهمد که افکار مادرش همه از افکار مادر بزرگش می‌آید. در بخش چهارم، راوی سوم شخص دوباره به بازگویی زمان حال شخصیت‌ها می‌پردازد در حالی که لولینگ به خانه سالمندان رفته و روت داستان زندگی خود را با درک عمیق‌تری نسبت به مادرش و به طور کلی از زندگی می‌نویسد و می‌خواهد به روش جین آستین بنویسد.

۲. پردازش تحلیلی موضوع

پژوهشگر تلاش می‌کند تا آثار تکرار را به عنوان عامل مهمی از زندگی بررسی کند و نشان دهد که این تکرارها تا چه حد در زندگی شخصیت‌های این داستان تاثیرگذار می‌باشند. او می‌خواهد نشان دهد که چقدر تکرار به شخصیت‌ها در رسیدن به اهداف‌شان کمک می‌کند. این تکرارها در ارتباط با عوامل دیگر یعنی زمان، یعنی نظم، و سرعت در نظریه ژنت و میک بال کارکرد دارند.

راوی پراساخته امی تن معمولاً به گذشته می‌رود و به زمان حال بازمی‌گردد تا رویدادها را مرتب کند که نشان از استمرار تفکر و کنش است. او ادراکش را از هر رویداد کاربردی بازنمایی می‌کند تا هدفش، یعنی ارتباط نداشتن مادر و دختر را در این داستان نشان دهد. تکرار بعضی از رویدادها به درک این شخصیت‌ها از یک‌دیگر کمک شایانی می‌کند. راوی از بیان پشت سر هم رویدادها بر اساس تقویم تخطی کرده تا با تکرار روایت‌ها در دست‌یابی به نتیجه قابل قبولی در ساختن این داستان برسد.

از آن‌جایی که این شخصیت‌ها داستان زندگی خود را نوشته‌اند، نوشتار مهم‌ترین کنش تکراری است که این سه نسل درگیر آن هستند. به این ترتیب که مادر بزرگ در ابتدا زندگی‌نامه خود را نوشته

و لولینگ داستان او را خوانده و سپس داستان زندگی خود را نوشته و اکنون دچار آلزایمر است و روت که زندگی نامه لولینگ را خوانده، زندگی نامه مادر بزرگ را نیز می‌داند زیرا زندگی نامه این دو در هم آمیخته‌اند. بنابراین کنش نوشتار، این سه نسل را به یک‌دیگر متصل می‌کند. این کنش‌های کلی از مجموعه رویدادهای روز به روز آن‌ها سرچشمه می‌گیرند، زیرا در «مطالعه موارد خاص، تفاوت‌ها تکمیل کننده هستند» (دویدی، ۲۰۰۷: ۳). تفاوت‌ها، چه در تفکر و چه در کنش، همان جزئیاتی هستند که خواننده را درگیر می‌کنند. در ضمن، جزئیاتی که درباره این شخصیت‌ها گفته می‌شود، تکمیل-کننده شخصیت هر یک در ارتباط با دیگری هستند، و «کلیات از قلب جزئیات بیرون می‌آید» (ژنت، ۱۹۸۳: ۲۳). به این معنی که خواننده با دانستن زوایای پنهان شخصیت‌های داستان از درون این جزئیات یک تصویر کلی به دست می‌آورد.

اگرچه روت آرزو دارد «داستانی به روش جین آستین بنویسد» (تن، ۲۰۰۱: ۲۷)، در خدمت مردم دیگر است تا داستان‌های‌شان را بازنویسی کند، زیرا او یک شیخ نویس است. اما بالاخره، بعد از خواندن زندگی نامه مادرش، به شکل مستدلی می‌فهمد که چگونه داستان خود را بنویسد، با این تفاوت که او می‌خواهد بر اساس نظرات خود بنویسد. در این جا باید گفت که شخصیت روت در این داستان نقش مهمی دارد زیرا او دنباله‌رو اندیشه شخصیت‌های دیگر یعنی مادر و مادر بزرگ است و کنش آن‌ها را تکرار می‌کند. و این تصویر واضحی از شخصیت او به وجود می‌آورد که خواننده آن را درمی‌یابد.

در داستان، نوشتار به عنوان کنش تکراری چندین بار گفته می‌شود ولی برای مادر بزرگ یا برای مادر یک بار رخ داده است. نوشتار در این جا اهمیت چندانی ندارد، اما سرشت این کنش بسیار مهم است. سرشت نوشتار انتقال تجربیاتی است که وقتی خواننده شروع به خواندن می‌کند، در حالی که نویسنده حضور ندارد به اطلاعات ارزشمندی دست می‌یابد. این کنش در زندگی نامه خاله ارجمند، زندگی نامه لولینگ، و بعدها در داستان خود روت نمود دارد. روت واقعاً از داستان مادر و مادر بزرگش تجربیاتی به دست می‌آورد، «این نوع روایت، روایتی از همان رویداد و بازگویی روایت منفرد چندین باره است و ما آن را روایت تکراری می‌نامیم» (ژنت، ۱۹۸۳: ۱۱۶).

در بخش اول، لولینگ نوشته بود که روت در دوازدهم آگوست برای نهمین بار صدایش را از دست داده است. این تکرار در بطن تکرار اصلی داستان، یعنی نوشتار قرار گرفته است و حکایت تکرار در تکرار را دارد. این ماه آگوست با ماهی که مادر بزرگ یا خاله ارجمند صدایش را از دست

داده بود، موازی شده‌اند. او صدایش را به دلیل اولین خودکشی با جوهر داغ در همین تاریخ از دست داده بود. گرچه، این تکرارها به دلیل فضا و زمان تفاوت دارند، هر دو شبیه‌سازی از یک فضا و زمان خاص هستند. از دست دادن صدایش به این دلیل تکرار شده است که روت تاریخ شخصی مادرزرگش را در ذهن دارد، و با آن زندگی می‌کند. به علاوه، عدد نه از نظر فرهنگی عدد مهمی برای مردم چین است. با معرفی چنین سنتی، امی تن موقعیت روت را با مادرزرگش مقایسه می‌کند. روت صدایش را در زمان حال از دست داده که رویدادی آینده برای گذشته مادرزرگ می‌باشد. او داستان مادرزرگ را خوانده و موقعیت او تاثیر عمیقی بر او داشته است. در حقیقت، او خوانده است که مادرزرگش در روز دوازدهم آگوست صدایش را از دست داده، بنابراین، در این زمان احساس می‌کند که دیگر نمی‌تواند سخن بگوید. خواندن او بستگی به نوشتار مادرزرگ دارد که در این جا این کنش فردی، تولید احساس عمیقی می‌کند، به این دلیل که سرشت تکرار رویدادها مورد توجه است. به هر حال، «رویداد ممکن است همان باشد، اما هر بازیگری آن را از دیدگاه خودش ببیند» (بال، ۲۰۰۹: ۱۱۰). روت موقعیت نوشتاری مادرزرگ را به عنوان رویداد مهمی می‌بیند و آن را ادامه می‌دهد. این کنش از یک تفکر بیرون آمده که یک بار رخ داده ولی چندین بار تکرار شده است. اول برای مادر بزرگ، سپس برای مادر و در آخر برای روت تکرار شده است.

این رویداد که در مورد مشکل صدای روت است، تکرار رویدادی است که قبلاً برای مادر بزرگ رخ داده است. البته این رویداد آن قدر قوی بوده که از طریق مادر به ذهن دختر تزریق شده است و ژنت آن را «رویداد مشابه» (ژنت، ۱۹۸۳: ۱۱۲) می‌داند. و رویداد گرفتگی صدای روت، شکل گرفتن «حقیقت انتزاعی» (همان: ۱۱۲) در ذهن اوست که وابسته به حوادث زندگی مشترک او و مادرش است و این ارتباط میان او و مادرش چنین توانایی را برایش ایجاد کرده است. در این جا در داستان این رویداد یک بار دیگر تکرار شده، زیرا از نظر این نظریه روایت «رویدادی که یک بار گفته شده می‌تواند بارها تکرار شود» (همان: ۱۱۳) هر چند که تکرار کوچک‌تری در تکرار بزرگ‌تر باشد.

برای مثال، عدد نه که در فرهنگ چینی مهم است و مادرش بیش‌تر مواقع در این مورد به او تذکر می‌دهد موجب می‌شود که او را به رویدادهای زندگیش دقیق کند. این تکرار کوچک توجه روت را به رویدادهای اطرافش بیش‌تر کرده است. او متوجه می‌شود که این نهمین سال زندگی مشترکش با آرت، دوست پسرش است. وقتی از تعطیلات به خانه برگشتند، راوی نقل می‌کند که «نه تا از ده تا راننده در این ساعت مست بودند» (تن، ۲۰۰۱: ۱۱). رئیسش، گیدیون در ساعت نه به او زنگ زد. راوی

روایت می‌کند که «بنابراین نه چه عددی است، نه...نه، نه...نه باید چیز مهمی باشد، یک عدد مهم، عددی که مادرش آن را نشانه کمال می‌دانست» (همان: ۱۸). تکرار این عدد به راستی نمادین است. از این نظر، عدد نه برای دوازده بار در این بخش تکرار می‌شود که به عنوان عدد مهم فرهنگ مادر چینی‌اش است که روت می‌خواهد از آن فرار کند. شاید نگرانی او از تکرار این عدد موقعیت را بدتر کرده، چون او باید درباره این عدد بیش‌تر فکر کند. این تکرارها شباهت‌های رویدادها را نشان می‌دهند. آن‌ها هم‌چنین تحریف زندگی واقعی در ترتیب زمانی این گفتمان هستند. در این مورد «بیشترین تکرار کنونی از بازگویی فردی از یک رویداد منفرد است» (بال، ۲۰۰۹: ۱۱۰). این تکرارها زیرمجموعه رویداد منفرد نوشتن زندگی‌نامه خاله ارجمند هستند.

رابطه ناهماهنگی میان روت و مادرش در طول زندگی‌شان از کودکی تا بزرگسالی ادامه داشته است. و جبهه‌گیری در مقابل مادر و فرهنگ او موجب شده که روت در مقابل او واکنش نشان دهد. وقتی روت خاطره‌ای را از دوران کودکی‌اش به یاد می‌آورد این مسئله را می‌توان به وضوح دید. مادرش گفته بود «با او بازی نکن، کثیفه» (تن، ۲۰۰۱: ۶۵)، منظورش ترزا، دختری بود که با روت بازی می‌کرد، که دو تا از دندان‌هایش افتاده بود، اما روت او را خیلی دوست داشت. وقتی بچه‌ها از او درباره آن زن که در حیاط مدرسه ایستاده بود پرسیدند، روت گفت او را نمی‌شناسد و او مادرش بود. روت این واکنش واژگونه را نسبت به لولینگ ادامه داد تا زمانی که زندگی‌نامه او را خواند که تغییر بزرگی در ذهنش رخ داد. دلیل رابطه آن‌ها هر چه که باشد، تکرار این مثال‌ها نشان می‌دهند که نداشتن رابطه مناسب آن‌ها دلیل بیگانه بودن مادر از دختر و برعکس دختر از مادر است. البته خصوصیات فردی هر یک از این سه نسل به فرهنگ چینی آنان برمی‌گردد که در مادر بزرگ بسیار قوی‌تر است و در دو نسل بعدی به تدریج کم‌رنگ‌تر شده است. در دنیای روت، این فرهنگ با دنیای کهن مادر بزرگش بسیار فاصله گرفته است.

تکرار دیگری که در این داستان از اهمیت خاصی برخوردار است گفتن نام خاله ارجمند است. زیرا خاله ارجمند زندگی‌نامه‌ای نوشته که زندگی دختر و سپس نوه‌اش را تحت تأثیر قرار داده است. در قسمت اول پنج صفحه‌ای، راوی چهارده بار نام خاله ارجمند را تکرار می‌کند. این تکرار در بقیه داستان به یکصد و بیست و نه بار می‌رسد. این کاربرد مداوم نام خاله ارجمند خود نشان از یک روایت تکراری پر اهمیت دارد. روایتی از نسل قبلی است و به شکلی تأثیر نسل قبلی بر نسل‌های بعدی را نیز نشان می‌دهد. لولینگ به یاد می‌آورد که «صدها بار وقتی چشمانم را باز می‌کردم خاله ارجمند را

می‌دیدم که بر روی تکه کاغذی چیزی می‌نویسد» (همان: ۱). این نقل قول می‌گوید که نوشتن تا چه حد برای مادر بزرگ حیاتی بوده و لولینگ این آموزش را از این کنش او یاد گرفته، چون نوشتن با زندگی مادرش عجین شده بود. راوی، این شخصیت‌های برساخته خود را با تصورات خود ساخته تا آن‌ها خصوصیات واقعی بشری داشته باشند چون داستان‌ها شبیه‌سازی از زندگی مردم واقعی هستند. و انسان‌های واقعی که خوانندگان هستند خود را با آن‌ها مقایسه می‌کنند.

اما نام مادر بزرگ حتی بر روی زندگی لولینگ و روت سایه انداخته بود. لولینگ که خود با مادرش نمی‌توانست به خوبی ارتباط برقرار کند، با دخترش هم نمی‌توانست رابطه منطقی داشته باشد. زیرا آموزه‌های مادرش را به کار می‌برد. او می‌خواست با هر قیمتی زبان چینی را که از مادرش یاد گرفته بود به روت یاد دهد. ولی روت از آن دوری می‌کرد. به طور مثال، وقتی دست روت در مدرسه شکست، او یک سینی شنی درست کرد که وسیله ارتباط آن‌ها و وسیله‌ای برای درس خواندن روت شده بود. مادرش به زبان چینی می‌نوشت و روت به زبان انگلیسی جواب می‌داد. درک این مادر و دختر به این ترتیب به مشکل برخورد کرده بود. آن‌ها نمی‌توانستند با یک‌دیگر ارتباط کلامی برقرار کنند، بنابراین به نوشتن روی آوردند، زیرا نیاز به ارتباط داشتند.

وقتی آلزایمر لولینگ کم‌کم بدتر می‌شود، روت تصمیم می‌گیرد که درخانه‌اش از او موظبت کند، اما، او از دست خاله ارجمند نمی‌توانست نجات پیدا کند. زیرا لولینگ تلاش می‌کرد که در هر شرایطی درس‌های خاله ارجمند را به روت منتقل کند. داستان‌گو گزارش می‌دهد که این امر موجب می‌شد بین مادر و دختر فاصله بیش‌تری ایجاد شود. این «داستان‌گو پیکره یا تمثالی است که در آن انسان درستکار با خودش رویاروی می‌شود» (بنیامین ۱۹۲۱: ۸۴). این داستان‌گو خود روت است و اطلاع می‌دهد که این فاصله را می‌یابد و می‌داند که از وقتی کودک بوده شروع شده و تا زمان حال ادامه یافته است، «روت بیاد می‌آورد که وقتی دختر جوانی بود از خاله ارجمند می‌ترسید» (تن ۲۰۰۱: ۲۹۷). لولینگ بر روی انتقال کنش و تفکر خاله ارجمند به روت در زمان کودکی تأکید می‌کرد، اما دفعه‌تاً موفق نبود، زیرا بعضی از تکرارها ممکن است نتیجه عکس داشته باشند.

بالاخره وقتی روت تصویر خاله ارجمند را می‌بیند، می‌گوید، «این همان زن احمقی بود که از زمان تولد مواظب مادرش بوده، که لولینگ را با ترس و خرافات پر کرده» (همان: ۸۷). روت تلاش می‌کند که دلایل رویدادها را بفهمد. این بازنمایی شخصی از رویداد منفردی است که از گذشته می‌آید که روت در ذهنش داشته و لولینگ همیشه روت را با آن از خاله ارجمند می‌ترسانده است. او «گاهی

اوقات او را از روح خاله ارجمند که در هوا زندگی می‌کرد، کسی که در پایان دنیا زندگی می‌کرد، می‌ترساند» (همان: ۷۲). این شرایط ترسناک تبدیل به کنش‌های تکراری شده بودند که بین مادر و دختر فاصله بیشتری ایجاد کرده بودند. بنابراین، زبان آن‌ها نمی‌توانست به درکشان از یک‌دیگر کمک کند. تکرار معمولاً به انتقال دانش، احساس، و کنش مادر به دختر منجر می‌شود و به نحوه گفتار و رفتار آن‌ها بستگی دارد. اما مشکلات را هم با خود انتقال می‌دهد.

در درون تصویری که لولینگ از مادرش به روت نشان داد یک زن عادی بود، در حالی که روت از آن زن تصور ترسناکی داشت. با در نظر گرفتن زندگی گذشته، لولینگ ترسی از مادر خود داشت و سعی می‌کرد در زمان کودکی دخترش، آن را به روت منتقل کند تا خود را از آن رها سازد. هر چند این ترس در آموزش درس‌های مورد علاقه‌اش به روت کمک می‌کرد ولی مورد پذیرش روت نبود. در نتیجه، روت مادرش را زن هولناکی می‌دانست، و البته ریشه این ترس از خاله ارجمند آمده بود. این تکرار نیز در درون تکرار عمده داستان قرار دارد زیرا این مفاهیم با نوشتار آن‌ها امکان انتقال دارند.

مورد دیگری که تکرار روایت برآمده از زندگی نامه مادر بزرگ بود، نشان می‌دهد که روت مثل مادرش از اول داستان تا آخر آن غمگین بود، به طوری که راوی سوم شخص می‌گوید، «مادرش همیشه از هر چیز و هر کسی غمی در دل داشت» (همان: ۱۵). گوینده داستان گزارش می‌دهد که «خاله ارجمند دلیل غم مادرش بود که او هرگز نباید شاد باشد، زیرا او همیشه مجبور بود بدترین‌ها و ناراحت‌ترین‌هایی که می‌شد را انتظار داشته باشد» (همان: ۸۷). راوی در این جا روت است که از زبان راوی سوم شخص بیان می‌کند. وقتی به تصویر مادر بزرگش نگاه می‌کند، این جنبه زندگی را بهتر درک می‌کند. احساس می‌کند که ناراحتی مادرش به او انتقال یافته است. شاید، ریشه‌های این ارتباط به استخوان‌های اعقاب‌شان برمی‌گردد، هر چند، روش زندگی این مادران و دختران نقش تعیین‌کننده‌ای در این میان ایفا می‌کند.

کلمه قیدی «همیشه» نشان از عادت ناراحت بودن دارد که راوی اطلاع می‌دهد، «او آن دختر ناراحتی که در بدنش زندگی می‌کرد به یاد می‌آورد، که پر از هیجان، خشم، و تکان‌های ناگهانی بود» (همان: ۱۳۱). ناراحت بودن شرایط ویژه نوشتن را برای این شخصیت‌ها فراهم می‌کند تا با نوشتن از این ناراحتی‌ها رها شوند، زیرا هر سه شخصیت در این سه نسل در شرایط ناراحت‌کننده‌ای قرار گرفته‌اند. این قید زمان «همیشه» با صفت «ناراحتی» در این دو نقل قول شرایط بد آن‌ها را تکمیل می‌کند. این کلمه توصیفی به این کلمه قیدی در تولید تکنیک خاصی در ایجاد علاقه برای ادامه

داستان کمک می‌کند. این علاقه، خواننده را در یافتن دلیل ناراحتی‌اشان جلب می‌کند. در حقیقت، ناراحتی آن‌ها از خاله ارجمند و از نحوه زندگی هولناک گذشته می‌آمد که پر از مشکلات بوده و در طول دوره زندگی به آن‌ها افزوده شده است. این عقیده تکراری از نسلی به نسل دیگر تکرار مکررات است و عمل نوشتنی که در گذشته شروع شده در نسل بعدی ادامه یافته است.

این مادران و دختران معمولاً نیاز به ارتباط دارند، ولی نداشتن ارتباط کلامی، آن‌ها را به دنیای نوشتن برده است. وقتی آن‌ها چیزی می‌نویسند درباره آن‌چه نوشته‌اند فکر می‌کنند. روت می‌خواهد دلیل این بی‌ارتباطی با مادر خود را بفهمد. نوشتن، کنش ثابت و دائمی است که از برقراری ارتباط کلامی آسان‌تر است. مادر بزرگ هم نمی‌توانست با کسی ارتباط کلامی برقرار کند، بنابراین شروع به نوشتن کرد. البته، عقیده مادر بزرگ روت کاربردی است، چون او آن‌ها را نوشت تا خود را آرام کند و این که بتواند برای دخترش راهنمایی باشد. «خود زندگی‌نامه‌نویس همین که نوشتن اثر را به پایان می‌رساند آرام می‌گیرد و بر مبنای معیارهای خودش قابل فهم می‌شود» (والاس ۱۹۸۶: ۵۳). و در عین حال، این مادران و دختران زندگی‌نامه‌ها را نوشتند تا باقی بمانند. داستان‌های باقی مانده از آن‌ها درباره تغییر و بهبود زندگی آن‌ها می‌گویند، که مداوما در جستجوی آن بودند.

لولینگ بعد از خواندن زندگی‌نامه خاله ارجمند و بعد از مرگش، بالاخره فهمید که مادر واقعی‌اش او بوده است، و روت بعد از خواندن زندگی‌نامه مادرش و بعد از فهمیدن بیماری آلزایمر، موقعیت لولینگ و مادر بزرگ را فهمید. در این جا کنش تکراری دیگری رخ می‌دهد و آن خواندن است. وقتی مادر بزرگ زندگی‌نامه‌اش را نوشت، لولینگ آن را خواند. و روت زندگی‌نامه هر دوی آن‌ها را خوانده است. خواندن به نوعی زنده کردن موقعیت‌های گذشته و بازسازی ذهن خواننده است. خواننده آن‌چه که می‌خواند را در ذهن خود مرتب می‌کند تا به روش خود بازگوید. این کنش‌های تکراری مهم هستند و به شخصیت‌ها در بازنمایی هدف‌شان آموزش می‌دهند. علاوه بر این، این کنش‌ها به خوانندگان زندگی‌نامه‌ها در فهم موقعیت واقعی نسل‌های قبلی کمک می‌کنند. بنابراین، تکرار در سطح گفتمانی بین دوگانگی این نسل‌ها قرار می‌گیرد. این کنش‌های تکراری از خواندن و نوشتن در ساماندهی رویدادها در زمان کنش خواندن و نوشتن به آن‌ها درک بیشتری می‌دهند. هم‌چنین، این نوشتارها و خوانش‌ها پدیده‌های پیچیده تکراری هستند، و هر دو به روت آموزش می‌دهند که چگونه در آینده رفتار خود را بروز دهد.

لولینگ از مادرش، خاله ارجمند یاد گرفت که چگونه زندگی‌نامه خودش را بنویسد. روت هم -

چنین از مادرش، لولینگ یاد گرفت که چگونه شبخ نویس باشد، «سرشت تکرار به وسیله نشان دادن تکرار رویدادها در این جا مورد تأیید قرار می گیرد» (ژنت، ۱۹۸۳: ۱۱۹). زندگی نامه های لولینگ و خاله ارجمند درهم آمیخته اند، و هر دو به لولینگ و روت در تشخیص این که چه کسی هستند کمک کردند. آن ها خودشان، از طریق نوشتن روایت های شان در زندگی نامه، خودشان را شناختند. زندگی نامه روت نیز با زندگی نامه های آن ها ترکیب شده است. لولینگ و روت هر دو تفکرشان را درباره مادرانشان تغییر دادند. خواندن زندگی نامه مادرانشان خیلی از رازهای زندگی را برای آن ها آشکار کرده تا به شناخت برسند. به این ترتیب «کهنه به همزیستی با نو ادامه می دهد، خواه در کنار آن و خواه از طریق ایجاد ترکیب های دو گانه» (پروپ: ۹۲) باشد.

روایت تکراری، ارتباط چند ساله آن ها را از زمان کودکی روت تا زمان حال درهم آمیخته است. بعضی از افکار تکراری بستگی به کنش هایی دارند که به تدریج از درون، شخصیت ها را نابود می کنند. خاله ارجمند به دلیل این فکر تکراری آزار دهنده که بعد از کشته شدن نامزدش شروع شده بود خودکشی کرد. با انتقال کمبودهای ناراحت کننده، او سعی کرد هر لحظه از زندگی اش را در زندگی نامه اش درج کند. لولینگ نیز به دلیل مخالفتش با خاله ارجمند که موجب خودکشی اش شد، احساس تاسف می کرد. بدون شک، ناراحتی آن ها بیش تر از شادی اشان ثبت شده است. اکنون لولینگ دچار آلزایمر شده است. اما، روت امتیاز خواندن زندگی نامه آن ها را داشته تا فکرش را کامل کند و به روش جین آستین بنویسد. چون تمام این تکرارها در پیدا کردن راه زندگی اش، در رسیدن به اعتماد به نفس، و در نوشتن داستان به او کمک کرده اند.

در داستان دختر شکسته بند، نوشتار هر یک از شخصیت ها یک بار روی داده ولی بارها از آن به شکل های مختلف سخن به میان آمده است. از این نظر، تکرار، سومین بخش مولفه زمان در تئوری روایت ژنت و میک بال، به عنوان شکل پایه ای و پیشرفته ای در این داستان بروز می کند. در این داستان، قیدها و عبارات قیدی نقش کلیدی را در جملات ایفا می کنند، که منجر به اعتماد خواننده می شوند، که داستان را انسجام می دهند، و این که لحن نوشتاری امی تن را آشکار می کنند. زمان از یک نظر مثبت گرایی و از نظر دیگر منفی گرایی را ایجاد می کند، و هر دوی این ها به عنوان شبیه سازی زندگی واقعی عمل می کنند. در هر صورت، بعضی تکرارها مثبت هستند و علاقه به فرهنگ خاصی را نشان می دهند، چون «ارتباط بی شمار بین رویدادها در داستان اصلی و داستان برساخته وجود دارد» (بال، ۲۰۰۹: ۱۰۹). به این معنی که در فرهنگ چینی انجام بعضی کارها جنبه مثبت دارد و این یک امر

مرسومی است. در فرهنگ چینی، نه عدد تکرار است ولی «رویداد اغلب به همان اندازه رخ می‌دهد که معمول باشد» (همان: ۱۱۰). اما این تکرارها در ذهن خواننده هم تولید انتزاع می‌کنند و هم به انسجام آن‌ها کمک می‌کنند. معمول بودن هم خود به معنی تکراری بودن می‌باشد.

در هر متنی، نویسنده رویدادها را از میان موضوعات مختلف انتخاب می‌کند. امی تن این مطالب خاص را انتخاب کرد چون هدف خاصی داشته، «مطالعه روایت می‌تواند کاملاً با مطالعه اعتقادات، معیارها، و ارزش‌ها ترکیب شود» (هرمن، ۲۰۰۷: ۲۱۷). این اعتقادات، معیارها، و ارزش‌ها به بازگویی فردی از کنش نوشتاری این شخصیت‌ها بستگی دارند. هدف امی تن نیز می‌تواند به خواننده در فهم اعتقادات و معیارها و ارزش‌های چینی او کمک کند. این هدف روشی است که نویسنده در دنیای داستان طراحی می‌کند، و اگر متقاعد کننده باشد، مورد پذیرش خواننده قرار می‌گیرد. و نیز سیر رویدادهایی که نویسنده انتخاب می‌کند پیچیدگی‌های رویدادهای داستان را برجسته کرده و آشکار می‌سازد.

سخنان روزمره شخصیت‌های داستان، اغلب رابطه‌های دو طرفه میان تعداد رویدادها و تعداد بازگویی‌ها را می‌نمایند که به معنی روایت بی‌شمار از رویدادهای بسیار می‌باشد. فعالیت شخصیت‌های داستان، پیش‌زمینه‌هایی را آماده می‌کند که خواننده ممکن است توجه چندانی به آن‌ها نداشته باشد، اما نویسنده می‌خواهد هدف مشخصی را دنبال نماید. هدف او از سخنان شخصیت‌هایش در این جا این است که ذهنیت آن‌ها را برای خواننده آشکار کرده و سرشت رابطه بین لولینگ و روت را نشان دهد. و البته این که چگونه این رابطه در فرآیند طولانی مدت تغییر می‌کند. این فرآیند ضرورتاً توسط خواندن زندگی‌نامه دو نسل قبلی توسط روت شروع می‌شود. به این ترتیب، تا قبل از خواندن این زندگی‌نامه‌ها، درک روت از شرایط هنوز کامل نشده است، و بنابراین، فاصله‌ای میان آن‌ها ایجاد کرده است. توضیح این فرآیند، داستان را قابل قبول می‌کند، و خواننده روایت منطقی راوی را که به زندگی واقعی شباهت پیدا کرده درک می‌کند.

۳. نتیجه‌گیری

پژوهشگر تلاش کرده است تا مولفه زمانی «تکرار»، به عنوان جنبه مهمی از زندگی و تأثیر آن بر شخصیت‌ها در این داستان را بررسی کند. تکرار یعنی مداومت کنش‌ها در دنیای داستان و کارکرد آن

در ارتباط با دیگر جنبه‌های زمان، یعنی نظم و سرعت داستان مهم است. در این داستان، نوشتن زندگی‌نامه مادر بزرگ یا مادر یک‌بار انجام شده ولی شخصیت‌ها آن را بارها گفته‌اند.

از نظر زبان‌شناسی، تکرار یکی از امکانات زبانی است که اهمیت موضوع رویدادها و نقش‌های مختلف آن‌ها را نشان می‌دهد و یکی از ابعاد مهم این داستان می‌باشد. «تکرار» یکی از اجزاء ساختاری زندگی واقعی است که در دنیای داستانی منعکس می‌شود. به طور کلی، تکرار رویدادها در این داستان حس واقعی و عمیقی از زندگی ایجاد می‌کند. اگر لولینگ رفتار مادرش را تکرار کرد، اگر روت رفتار لولینگ را تکرار کرد، ریشه‌های ارتباط آن‌ها به استخوان‌های اجدادشان برمی‌گردد که چنین پیشه‌ای را پی گرفتند، هر چند کنش‌های تکراری آن‌ها بر هم منطبق نمی‌باشند. اما نوشتن زندگی‌نامه یا ملاحظه این فرهنگ چینی اهمیت دارد. روایت‌های تکراری به روایت اصلی در این داستان در نشان دادن فرآیند آشتی مادر و دختر کمک شایانی کرده است.

این شخصیت‌ها در موقعیت در حال‌گذاری هستند که در آن دختران تلاش کردند اشتباهات مادران‌شان را تکرار نکنند. خاله ارجمند خودکشی کرد، لولینگ آلزایمر گرفت، و روت به مرحله بالاتری از درک و فهم رسید، زیرا با خواندن زندگی‌نامه‌های آن‌ها تصمیم گرفت داستان خودش را به روش خودش بنویسد. در نتیجه، هدف امی تن از طریق تکرار رویدادها کامل می‌شود زیرا نشان می‌دهد که چقدر تکرار در زندگی آن‌ها تأثیر مثبتی داشته است. این مادران و دختران توانستند از طریق فرآیند تکرار و درک عمیق‌تر، موقعیت‌شان را درک کنند و ارتباط‌شان را بازسازی کنند.

در این میان، راوی در دست‌یابی به هدف خاص خود از اعتقادات، معیارها، و ارزش‌های مورد تایید خود انتخاب می‌کند. راوی خصوصیات ویژه‌ای در ارتباط با شخصیت‌ها بیان می‌کند. انتخاب این جنبه‌ها تأثیر روان‌شناسانه‌ای با «آنچه شخصیت‌ها انجام می‌دهند و رفتار می‌کنند» (هرمان، ۲۰۰۷: ۲۱۷) دارد. این موضوع در مدل انتزاعی خود ایجاد حس مشترک می‌کند. ساختاری که راوی به کار می‌برد مربوط به این طراحی است که به خواننده در دنبال کردن جزئیات رویدادها و فکر کردن درباره این دنیا مثل دنیای واقعی کمک می‌کند. خواننده منطبق این دنیای جزئی‌نگر را به عنوان دنیای منطقی همگانی می‌پذیرد، و «این عصاره فرآیند جزئی‌نگری در مرکز توجه قرار می‌گیرد» (همان: ۲۱۸).

به نظر می‌آید که امی تن اعتقادات، معیارها، و ارزش‌های خود را در طول فرآیند رویدادهای داستان با جزئیات بسیار وارد متن کرده است. خواننده دنیای داستانی را از چشمان راوی می‌بیند که در آن، رویدادها را سازماندهی کرده است. بر اساس این قوانین در کنش بازنمایی داستان، راوی

«ساختارهایی را که ساختارهای اولیه در ذهن خواننده است» (همان: ۲۲۰) تولید می‌کند. هدف او افزایش تکرارهای موثر رویدادهایش است که موجب لذت بردن خواننده شده و شکل موفقی از رویدادها ساخته، و داستان را به پیش می‌برد.

علاوه بر این، امی تن، خود نیز خواننده متن خود است که از طریق آن درک می‌کند که چه باید انجام دهد. امی تن تکرارهای رویدادها در دنیای داستانی‌اش را نشان می‌دهد تا تجربه زندگی‌اش را با پشت‌کار، تقابل، و شباهت شخصیت‌ها نشان دهد. این هدف، خواننده را در دنبال کردن نتیجه ارتباط میان مادران و دختران در این داستان جلب می‌کند. با در نظر گرفتن نظریه روایت ژرارد ژنت و میک بال، این مقاله، تکرار رویدادهای نوشتاری سه شخصیت و سه نسل داستان را بررسی کرده تا نشان دهد که این تکرارها در فرآیند تفهیم مادران و دختران تا چه اندازه تأثیرگذار بوده است. و خواننده نیز به درکی درستی از رابطه آنان می‌رسد.

کتابنامه

- مارتین، والاس. (۱۳۸۹) *نظریه‌های روایت*. ترجمه محمد شهباز. تهران: هرمس.
- بنیامین، والتر؛ مکوئیلان، مارتین. (۱۳۸۸) «داستان‌گو: تأملاتی بر آثار نیکولای لیسکوف». *گزیده مقالات روایت*. ترجمه فتاح محمدی. تهران: مینوی خرد. ۷۴-۸۵
- پروپ، ولادیمیر. مکوئیلان، مارتین. (۱۳۸۸) «اودیپ در پرتو فرهنگ عامه». *گزیده مقالات روایت*. ترجمه فتاح محمدی. تهران: مینوی خرد. صص ۹۲-۱۱۶
- باقری، پروین؛ حاتمی، سعید. شاکری، جلیل. نحوه به کارگیری شگردهای زمان روایی در رمان کم‌نیزرع بر مبنای نظریه ژرار ژنت. *پژوهشنامه ادبیات داستانی*، دوره سیزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۴۰۳، پیاپی ۵۰، ۷۸-۵۲.
- Doi: 10.22126/rp.2022.7467.1519

References

- Bal, M. (2009). *Narratology: Introduction to the Theory of Narrative*. Toronto, London. U Toronto Press.
- Caesar, J. (2009). "Patriarchy, Imperialism, and Knowledge in *The Kitchen God's Wife*." *Modern Critical Views*, Amy Tan. Ed. Harold Bloom. New York: InfoBase Publishing. (37-49).
- Ed. Dwivedi, D, et al., (2007). *Narratology and Ideology Negotiating Context, Form, and Theory in Postcolonial Narratives*. Ohio: Columbus, 2018.
- Ferencz, A. S. (2011). "The Haunted Materiality of Focalization." Szeged: Szeged University.

- Herman, L. Vervaeck, B. (2007). "*Ideology and Narratology*." Ed. David Herman. Cambridge, New York, Melbourne, Madrid, Cape Town. Cambridge University Press. (217-229).
- Genette, G. (1983). *Narrative Discourse, An Essay in Method*. Translator: Jane E. Lewis. Ithaca, New York: Cornell U Press.
- Goh, V, A. (2011). "Mother-Daughter Relationships in the Identity Formation of the Daughters in *The Bonesetter's Daughter*." A Thesis for the Bachelor of Arts. Malaysia: University of Tunku Abdul Rahma.
- Tan, A. (2001). *The Bonesetter's Daughter*. Hammersmith, London; Flamingo.
- Xiumei, P. (2006). "Spirituality: A Womanist Reading of Amy Tan's *The Bonesetter's Daughter*." A Thesis for Master of Art. Georgia: Georgia State University.
- Wallace, M. (1986). *Recent Theories of Narrative*. Ithaca and London: Cornell University Press. (In Persian).
- Benjamin, W. (1936). "The Storyteller: Reflection on the Works of Nikolai Leskov. "*The Narrative Reader*. Ed. Martin McQuillan. London: Routledge, (74-85). (In Persian).
- Propp, Y, V. (1970). *The Narrative Reader*. Ed. Martin McQuillan. Routledge, (92-116). (In Persian).
- Bagheri, P. Hatami, S. Shakeri, J. (2024) "Applying Narrative Time Techniques in Lam-Yazra' Barren Land: A Genettian Study." *Journal of Research in Narrative Literature*. Ed. Rasi University. Kermanshah. 13(4), 52-78. (In Persian).

